

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: **T., a. s., P.**, právne zastúpený advokátom: **JUDr. P. Z., N.**, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstva Slovenskej republiky, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 386/2006-57 zo 17.10.2008, v celom rozsahu a o odvolaní žalobcu proti uvedenému rozsudku vo výroku o trovách konania takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 386/2006-57 zo 17.10.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 65,42 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane o vyrubení rozdielu dane z príjmov právnických osôb za rok 2000 v sume 4.025.500,- Sk a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 16.175,- Sk. Krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, keď na str. 4 – 6 rozsudku podrobne uviedol právne aj skutkové závery o nedostatočnom zistení skutkového stavu veci podmienené aj procesnými vadami v konaní a nedostatočným odôvodnením rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Žalovaný v dôvodoch odvolania vyslovil nesúhlas s dôvodmi rozsudku krajského súdu a považuje ho za nesprávny. V obsiahlom odvolaní v nadväznosti na dôvody zrušujúceho rozsudku odvolateľ interpretuje svoj pohľad na správnosť svojich doterajších postupov a rozhodnutí.

Žalobca žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny vo veci samej potvrdiť. Žalobca poukázal na to, že žalovaný vychádza z takých dôkazov, ktoré boli vykonané v rozpore so zákonom o správe daní, pričom žalobca viac krát v konaní žiadal o umožnenie účasti pri vykonávaní jednotlivých dôkazov a pri výsluchu svedkov.

Najvyšší súd, ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania žalovaným a dospel k záveru, že odvolanie proti zrušujúcemu rozhodnutiu krajského súdu nie je dôvodné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu a osvojuje si ich ako svoje vlastné. Nad rámec uvedených dôkazov odvolací súd len zdôrazňuje ústavný princíp práva účastníka správneho (teda aj daňového) konania vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú podkladom rozhodnutia správneho (daňového) orgánu, teda aj ku všetkým vykonávaným dôkazom, v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Toto právo ústava zaručuje nielen pre súdne konanie, ale aj pred všetkými orgánmi verejnej moci, ktoré môžu rozhodovať podľa predložených alebo zadovážených dôkazov. Ak potom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, vyplývajúce o. i. aj z toho, že žalobca nemal možnosť sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom, je dôvodný záver,

že vykonané dôkazy neboli zadovážené zákonným spôsobom a nie je možné na základe nich rozhodovať. Rozhodnutie správneho orgánu bolo takto založené na nedostatku dôkazov.

V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu nie je úlohou odvolacieho súdu prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu v správnom konaní, len na základe nesúhlasu žalovaného správneho orgánu s takým záverom. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdým nezákonným rozhodnutím. Ak je také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu vydané bez náležitého zistenia skutkového stavu veci, a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

Odvolací súd sa ani nezaoberal konkrétnymi dôvodmi odvolania žalovaného, keďže nesmerovali k vyvráteniu záveru krajského súdu o potrebe zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP. Odvolací súd prvostupňový rozsudok vo veci samej podľa § 219 OSP potvrdil.

Pokiaľ žalobca podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie v časti týkajúcej sa výšky priznanej náhrady trov konania (právneho zastúpenia), odvolací súd nepovažuje odvolanie za dôvodné a v plnom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu, že rozhodnutím súdu došlo k zániku dodatočne vyrubovanej daňovej povinnosti žalobcu (vyrubenej v sume 4.025.800,- Sk). Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o dodatočnom vyrubení dane, ktoré nebolo zrušené v celom rozsahu – vec bola zrušená správnemu orgánu 2. stupňa na ďalšie konanie pre procesné vady, pričom súd neprejudikoval žiadne vecné rozhodnutie. Cena práva – hodnota záväzku je v danom konaní jednoznačne v peniazoch nevyjadriteľná. Zrušenie rozhodnutia žalovaného pre procesné vady konania (z dôvodu uvedeného v samotnej žalobe) nemá v danom štádiu konania žiadny súvis s výškou dorubenej dane, preto krajský súd nepochybil, ak náhradu priznal podľa § 11 ods. 1 zák. č. 655/2004 Z. z.. Preto prvostupňový rozsudok aj v tejto časti podľa § 2ja OSP odvolací súd potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP žalobcovi patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci v roku 2008 v sume 1.466,- Sk + paušál 190,- Sk + 19% DPH – 314,64 Sk, (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného) spolu 1.971 Sk, t. j. v sume 65,42 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. februára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková